

Ref.nr
Saksnr. 200800962
Dato

Forskrift om ervervstillatelse for fiske og fangst, registrering og merking av fiskefartøy mv. (ervervstillatelsesforskriften)

Fiskeri- og kystdepartementet legger her fram forslag til en ny forskrift om ervervstillatelse for fiske og fangst, registrering og merking av fiskefartøy mv. (ervervstillatelsesforskriften).

Forslaget innebærer at ulike forskrifter under deltakerloven erstattes av én felles forskrift. Forslaget er således en videreføring av arbeidet med å samle forskriftene under deltakerloven i tre samleforskrifter, henholdsvis ervervstillatelsesforskriften, forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), og den årlige forskriften om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske (deltakerforskriften) som ble fastsatt første gang for 2007.

Forslaget innebærer at følgende forskrifter oppheves fordi bestemmelsene videreføres i ervervstillatelsesforskriften:

- Forskrift 22. februar 1950 nr 01 om merking av fiske og fangsfarkoster.
- Forskrifter 18. juli 1956 nr 01 om eiendomsrett til fiskefartøyer.
- Forskrift 23. desember 1985 nr 2301 om gebyr ved innføring av fartøy i registeret over norske fiskefartøy (merkeregisteret) og om årlig avgift så lenge fartøyet står i merkeregisteret.
- Forskrift 26. juni 1998 nr 606 om gebyr for behandling av søknad om ervervstillatelse og spesiell tillatelse til å drive fiske.
- Forskrift av 21. september 2001 om tilbakekall av ervervstillatelse m.v. for fartøy som ikke nyttes til ervervsmessig fiske og fangst
- Forskrift av 28. september 2007 om behandling av fisketillatelser ved konkurs, tvangssalg m.v.

Forslaget innebærer også at lovvedtak fra 26. mars 1999 om å oppheve lov 5. desember 1917 nr. 1 om registrering og merking av fiskefartøyer (merkeloven) kan settes i kraft fordi nødvendige forskriftsbestemmelser til erstatning for lovbestemmelsene endelig er kommet på plass.

Fiskeridirektoratet sendte forslaget til ny ervervstillatelsesforskrift på høring 30. april 2010. Det kom inn 22 høringsuttalelser, hvorav fem fra ulike regionkontorer i Fiskeridirektoratet. Tre av høringsinstansene som avga uttalelse hadde ingen merknader. Fiskeridirektoratet utarbeidet etter høringsrunden et forslag til ny forskrift som ble oversendt departementet for videre behandling i brev 5. november 2010.

Nærmere om forskriftens innhold

Forskriften samler de fleste regler under deltakerloven, unntatt de som naturlig hører hjemme i konsesjonsforskriften og de årlige deltakerforskriftene. Forslaget er således ment å forenkle eksisterende regelverk og gjøre det mer tilgjengelig for næringsaktører og andre brukere.

Forskriftens materielle innhold består i stor grad av en videreføring og oppdatering av allerede eksisterende forskriftsbestemmelser. Forslaget inneholder også enkelte nye forskriftsbestemmelser, for eksempel bestemmelser om når fiske og fangst skal anses for å være ervervsmessig, og om krav til fartøy som det søkes ervervstillatelse for.

De sentrale bestemmelsene i forskriften gjelder hvilke former for fiske og fangst som skal regnes som ervervsmessig; vilkår for tildeling og tilbakekall av ervervstillatelse; prosedyrer for søknad om ervervstillatelse, spesiell tillatelse, deltakeradgang, strukturkvoter mv., herunder bestemmelser om saksbehandlingsgebyr; bestemmelser om merkeregisteret, herunder gebyr for registrering og årlig avgift; og bestemmelser om merking av fartøy.

Bestemmelsene om søknadsprosedyre gjelder også for søknader om spesiell tillatelse og søknader etter deltakerforskriften som ellers reguleres i henholdsvis konsesjonsforskriften og deltakerforskriften, i tillegg til søknader om strukturkvoter, hjemlet i havressursloven § 14. Forslaget om å samle bestemmelser om søknadsprosedyrer i en forskrift kan ses i sammenheng med Fiskeridirektoratets arbeid med å utforme et felles elektronisk søknadsskjema for ulike typer fiskeritillatelser.

De viktigste materielle endringene/nyvinningene som foreslås i ervervstillatelsesforskriften er som følger:

- Det forskriftsfestes nærmere bestemmelser om når fiske og fangst skal anses for å være ervervsmessig.
- Det forskriftsfestes nærmere bestemmelser om hvilke krav som skal stilles til fartøy som det søkes om ervervstillatelse for.
- En del av satsene for saksbehandlingsgebyr foreslås redusert i tråd med utviklingen mot mer effektiv søknadshåndtering i forvaltningen. Det foreslås også å innføre saksbehandlingsgebyr for noen nye søknadstyper.

Nærmere om forskriftens lovhjemler

Deltakerloven gir ikke Kongen noen generell hjemmel til å fastsette forskrifter av materielt innhold. Det framgår av deltakerloven § 28 at Kongen kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av loven, men denne hjemmelen er begrenset til ordninger som er påkrevet av administrative årsaker, og kan ikke benyttes til å gi ytterligere bestemmelser av materielt innhold. For eksempel vil bestemmelser om søknadsprosedyre kunne hjemles i § 28.

Deltakerloven gir imidlertid Kongen eller departementet hjemmel til å fastsette forskrifter på nærmere angitte saksområder. For eksempel gir deltakerloven § 3 tredje ledd Kongen hjemmel til i forskrift å gi nærmere bestemmelser om når fiske og fangst skal anses for ervervsmessig, herunder regler om krav til inntekt opptjent ved fiske og fangst. Et annet eksempel er § 6 tredje ledd annet punktum som gir Kongen hjemmel til i forskrift å gjøre unntak fra kravet om tidligere aktivitet, herunder for fartøy under en viss størrelse.

Direktoratets høringsbrev inneholder noen forslag om å forskriftsfeste instruks eller praksis under deltakerloven. Imidlertid mangler ofte deltakerloven klar hjemmel for å forskriftsfeste innholdet av de instruks som er fastsatt i medhold av loven, og den praksis som har utviklet seg innenfor lovens rammer. Departementet vil også vise til at vi i vårt høringsnotat 8. mai 2009 om etterkontroll av deltakerloven har foreslått å innføre en hjemmel til å fastsette i forskrift den forvaltningspraksis som har utviklet seg når det gjelder avslagsgrunner nevnt i lovens § 7 første ledd bokstav a.

Departementet vil på denne bakgrunn ikke følge opp enkelte av forslagene i høringsnotatet. Dette gjelder blant annet forslaget om å forskriftsfeste instruks som dreier seg om avslag på eller tilbakekall av ervervstillatelse på grunn av tidligere deltakelse i uregulert fiske, og

praksis om avslag på grunn av manglende driftsgrunnlag eller at fartøyet faller utenfor deltakerlovens virkeområde. Gjeldende instruks og forvaltningspraksis på disse saksområdene står uansett ved lag.

Dersom ovennevnte forslag om endringer i lovens § 7 første ledd bokstav a skulle bli vedtatt av Stortinget, vil det være naturlig å vurdere på nytt høringsforslaget om å forskriftsfeste praksis under denne bestemmelsen.

I tillegg til ulike forskriftshjemler i deltakerloven, er ervervstillatelsesforskriften også hjemlet i havressursloven § 14 fordi den inneholder bestemmelser om framgangsmåte ved søknad om strukturkvoter, og i forvaltningsloven § 27a fordi inneholder bestemmelser om saksbehandlingsgebyr.

NÆRMERE OM ENKELTE AV FORSKRIFTENS BESTEMMELSER

Definisjon av ervervsmessig fiske og fangst

Gjeldende rett

Deltakerloven regulerer adgangen til å drive ervervsmessig fiske og fangst og annen høsting av viltlevende marine ressurser med norske fartøy, jf. lovens § 2. Ervervsmessig fiske og fangst er definert i § 3 ved at vedkommende yrkesutøver skal ha fiske til levevei alene eller sammen med annen næring. Denne definisjonen er rettet mot person. Det heter videre i Ot.prp. nr. 67 (1997-98) Om lov om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) s. 42 at et fartøy skal regnes for å bli brukt til ervervsmessig fiske og fangst når fartøyeieren driver ervervsmessig fiske og fangst med fartøyet.

Spørsmålet om hvorvidt det foreligger ervervsmessig fiske eller fangst har betydning bl.a. for krav om ervervstillatelse (deltakerloven § 4), for når aktivitetskravet er oppfylt (deltakerloven § 6) og for tilbakekall av ervervstillatelser (deltakerloven §§ 11 og 18).

Deltakerloven § 3 tredje ledd gir Kongen myndighet til å gi nærmere regler om når fiske og fangst skal anses ervervsmessig, men Kongen har foreløpig ikke gitt slike regler. Det heter i Ot.prp. nr. 67 (1997-98) s. 42 bl.a. følgende:

”Vilkårene for når fiske- eller fangstvirksomhet skal anses som ervervsmessig bør i utgangspunktet være sammenfallende med vilkårene for å bli ført på blad A i fiskermanntallet. Vilkaene for å bli ført på blad A vil derfor være styrende for den nærmere utforming av forskifter i medhold av annet ledd, og manntallsbestemmelsens innhold vil kunne være et moment ved tolkningen av hvorvidt det foreligger ervervsmessig fiske i deltakerlovens forstand.

Det vil likevel ikke være hensiktsmessig å gjøre fiskermanntallets bestemmelser direkte gjeldende ved en henvisning til disse, idet de to regelverkene ikke har sammenfallende formål. Definisjonen i manntallsbestemmelsene er mer teknisk preget, og det kan også tenkes at det senere vil bli nødvendig å endre den ene definisjonen, uten at den andre skal eller bør endres.”

Fiskeriregelverket utenom deltakerloven trekker i realiteten opp flere grenser mellom ervervsmessig fiske og annet fiske. Dette gjelder som nevnt fiskermanntallet som er et frivillig register over personer med fiske og fangst som heltids- eller deltidsyrke, regulert i forskrift 12. desember 2008 nr. 1436 om manntal for fiskarar og fangstmenn (manntallsforskriften). Dette gjelder også havressursloven som i § 23 setter en grense for hvor mye fangst som kan omsettes pr. år dersom fangsten ikke er tatt med et merkeregistrert fartøy. Med merkeregistrert fartøy siktes det til fartøy som kan benyttes i ervervsmessig fiske og fangst.

Fiskermanntallet, omsetningsgrensen i havressursloven og definisjonen av ervervsmessig fiske og fangst i deltakerloven har litt ulike formål. Kriteriene for når en person kan føres i

fiskermanntallet, hvor mye fisk som kan omsettes, og når fiske er omfattet av deltakerloven, er ikke helt sammenfallende. Vi vil derfor i det følgende beskrive de ulike regelsettene litt nærmere.

Fiskermanntallet er et frivillig register over personer som har fiske som heltids- eller deltidsyrke. Heltidsfiskere registreres på manntallets blad B, mens deltidsfiskere registreres på manntallets blad A. Det stilles flere vilkår for å kunne føres på blad A eller blad B, blant annet er det krav om en viss inntekt fra fiske og fangst, og en maksimal grense for inntekt fra annet yrke eller næring. Kravet til inntekt fra fiske og fangst for å stå på blad A som deltidsfisker er kr 37 500, mens det er kr 100 000 for å stå på blad B som heltidsfisker. Registrering i manntallet har blant annet betydning for om en kan motta sosiale ytelser for fiskere, og for adgang til å delta i adgangsbegrensede fiskerier i kystfartøygruppen.

I høringsnotatet til ny manntallsforskrift ble det uttalt at *”det vil være mest i tråd med formålet til manntallet at inntektsgrensa for blad A fell saman med grensa mellom nærings- og hobbyverksemd i meirverdiavgiftslova, altså ein gong beløpet i meirverdiavgiftslova. Det samsvarar også med grensa mot fritidsfiske (sports- og rekreasjonsfiske) i forslaget til ny havressurslov”*.

Ny manntallsforskrift ble fastsatt 18. desember 2008. Til tross for uttalelsene i forarbeidene til havressursloven og i høringsnotatet til manntallsforskriften ble kravet om inntekt fra fiske og fangst for å stå på blad A satt til $\frac{3}{4}$ av beløpet i merverdiavgiftsloven (kr 37 500), og ikke til kr 50 000 som tilsvarende grensen i merverdiavgiftsloven og havressursloven. Dette ble begrunnet i at man ikke ønsket å øke inntektskravet for blad A nevneverdig. Inntektskravet for blad A var før endringen $\frac{1}{2}$ ganger grunnbeløpet i folketrygden.

Havressursloven § 23 setter grense for hvor mye fangst som kan omsettes når den ikke er tatt med fartøy som er merkeregistrert. Omsetningsgrensen har typisk betydning for sports- og rekreasjonsfiske og innebærer at en person eller et foretak pr. kalenderår ikke kan omsette fangst for mer enn kr 50 000 pr. år når fangsten ikke er tatt med merkeregistrert fartøy. Denne grensen gjelder selv om flere personer eller foretak omsetter fangst som er høstet med samme fartøy. Beløpsgrensen er satt til kr 50 000 fordi dette tilsvarende grensen for hvor mye en næringsdrivende kan omsette uten å være merverdiavgiftspliktig.

Fiskeri- og kystdepartementet uttaler om dette i Ot.prp. nr. 20 (2007-2008) Om lov om forvaltning av viltlevende marine ressursar (havressurslova) punkt 7.3.5 at *”det bør vere dei same vilkåra for grensa mellom fritidsfiske og næringsfiske og grensa for når eit fartøy skal stå i Merkeregisteret. Då får vi ein god samanheng mellom reglane om fritidsfiske i havressurslova og grensa for når noko vert rekna som næringsverksemd i deltakarlova. Det inneber at ei årleg omsetning på under 50.000 kroner i høve til havressurslova og deltakarlova ikkje kan reknast som næringsverksemd men må sjåast på som fritidsaktivitet”*. I kommentarene til § 23 i havressursloven i samme dokument er det også uttalt at omsetningsgrensen henger sammen med hva som blir regnet som ervervsmessig fiske etter deltakerloven § 3 og kravene for å bli ført i fiskermanntallet.

Høringsforslag

Fiskeridirektoratet drøftet inngående i høringsnotatet hvordan definere ervervsmessig fiske og fangst, men konkluderte med at de ikke ville foreslå noen definisjon. De viste til at inntektsgrensen for blad A i fiskermanntallet er lavere enn omsetningsgrensen for fritidsfiske i havressursloven. I stedet foreslo direktoratet at forskriften setter krav om en viss inntekt fra fiske og fangst for tildeling av ervervstillatelse, og videre et krav om minsteinntekt fra fiske og fangst som skal legges til grunn ved vurdering av tilbakekall av ervervstillatelse i medhold av deltakerloven § 11 annet ledd bokstav a. Det vises til omtale nedenfor av reglene om tilbakekall.

Det ble vist til at poenget med å foreslå krav om en viss inntekt fra fiske og fangst var å tydeliggjøre den inntektsmessige grensen mellom fritidsfiske og ervervsmessig fiske og fangst. En slik grense bør være sammenfallende med grensen mot fritidsfiske som er innført i havressursloven § 23, og som er knyttet til tidligere merverdiavgiftslov av 19. juni 1969 § 28 første ledd første punktum. Dette innebærer et krav til årlig omsetning fra fiske og fangst og annen høsting av villlevende marine ressurser for fartøyeier tilsvarende kr. 50 000,-.

Høringsuttalelser

Norges Fiskarlag finner det både merkelig og uheldig at inntektskravet fra fiske for å stå på blad A er på kr 37 500 mens omsetningsgrensen for fritidsfiske er på kr 50 000. Norges Fiskarlag viser til sin uttalelse av 10. september 2008 til endringen i manntallsforskriften der Fiskarlaget gikk inn for å sette inntektskravet for blad A til kr 50 000. Under henvisning til dette går Fiskarlaget inn for at det forskriftsfestes definisjon av ervervsmessig fiske, med angivelse av inntektsgrenser som skal gjelde for hele deltakerloven, og at denne samsvarer med inntektskravet for blad A, som dermed må justeres i samsvar med beløpsgrensen i merverdiavgiftsloven på kr 50 000. Norges Fiskarlag går også inn for å sette inntektskravet slik at det samsvarer med beløpsgrensen i merverdiavgiftsloven.

Norges Kystfiskarlag mener at de som eier fiskefartøy skal være aktive fiskere som faktisk har sin jobb om bord i fartøyet, er majoritetseiere og har den fulle kontrollen over foretaket. Norges Kystfiskarlag viser til sin høringsuttalelse til strukturutvalgets innstilling om at en innskjerping av deltakerlovens aktivitetskrav først og fremst må ha som formål å skjerpe lovens aktivitetskrav fremfor kapitalkravet.

Departementets vurdering

Departementet mener at det er behov for å gi nærmere bestemmelser om hva som skal regnes som ervervsmessig fiske og fangst i deltakerlovens forstand. Hva som regnes som ervervsmessig fiske og fangst har betydning i forhold til flere regler i deltakerloven, og det er derfor en fordel med mest mulig klarhet i hvor grensen går, selv om det i de fleste tilfeller aldri vil herske tvil.

Departementet er videre enig med Fiskeridirektoratet og Norges Fiskarlag i at det er omsetningsgrensen i havressursloven som bør være retningsgivende for når fiske og fangst er ervervsmessig i deltakerlovens forstand. Som beskrevet ovenfor er det klart forutsatt i forarbeidene til havressursloven at det bør være sammenheng mellom denne lovens regler om fritidsfiske og hva som regnes som ervervsmessig fiske i deltakerloven. Både havressurslovens omsetningsgrense for sports- og rekreasjonsfiske og deltakerloven forholder seg både til fartøyeier og det enkelte fartøy i grensedragningen mellom sports- og rekreasjonsfiske og ervervsmessig fiske.

Kravet til inntekt i fiskermanntallet, derimot, forholder seg bare til inntekten til den enkelte fisker, uavhengig av om han er eier/medeier i fartøy, og uavhengig av hvilke fartøy han har arbeidet på eller fisket med. Det vil derfor være mest i tråd med deltakerlovens system at det ses hen til omsetningsgrensen i havressursloven.

Departementet vil på denne bakgrunn foreslå en definisjon som innebærer at det foreligger ervervsmessig fiske og fangst i deltakerlovens forstand dersom en person eller et foretak fisker og omsetter fangst for mer enn kr 50 000 i løpet av et kalenderår, jf. deltakerloven § 3 tredje ledd. Det foreligger også ervervsmessig fiske og fangst dersom det omsettes for mer enn kr 50 000 av fangst tatt med ett og samme fartøy i løpet av et kalenderår, selv om verken enkeltpersoner eller enkeltforetak med eierinteresser i fartøyet omsetter for mer enn kr 50 000.

Med ”person” siktes det her til den personen som eier fartøyet, ev. som fisker fra land. Person som eier fartøyet direkte anses for å være den som omsetter fangsten i første hånd, naturligvis forutsatt at fangsten omsettes. Dersom det er flere personer som eier fartøyet, vil det foreligge ervervsmessig fiske og fangst dersom det omsettes for mer enn kr 50 000 fra fartøyet i løpet av et kalenderår.

Definisjonen vil ikke være til hinder for at en person kan anses for å ha drevet ervervsmessig fiske eller fangst på norsk fartøy i minst tre av de siste fem årene i medhold av deltakerloven § 6 første ledd, selv om han ikke direkte eller indirekte har eierinteresser i fartøyet han har arbeidet om bord på. Det bygger på lang og sikker praksis at aktivitetskravet i deltakerloven kan oppfylles gjennom arbeid som mannskap om bord på fiskefartøy. Det vil imidlertid være en forutsetning at vedkommende har hatt en inntekt fra fiske og fangst på mer enn kr 50 000 pr. år i de årene hvor han anses for å ha drevet ervervsmessig fiske og fangst.

Definisjonen vil heller ikke være til hinder for at direktoratet opprettholder sin praksis med å kreve dokumentasjon på tidligere aktivitet dersom vedkommende ikke har vært registrert i fiskermanntallet, som er et frivillig register. Dette kan for eksempel dreie seg om attest/bekreftelse fra arbeidsgiver eller selvangivelse. Videre vil definisjonen ikke være til hinder for at direktoratet kan kreve at person som får dispensasjon fra kravet om tidligere aktivitet i medhold av deltakerloven § 6 tredje ledd, må sannsynliggjøre at vedkommende skal drive ervervsmessig fiske med fartøyet det søkes om ervervstillatelse for.

Det må videre kunne legges til grunn at det ikke regnes som ervervsmessig fiske og fangst i deltakerlovens forstand ved fiske med landnot i henhold til tillatelse gitt av fiskeriforvaltningen i medhold av havressursloven § 23 annet ledd.

Det er videre slik at bare fisk som omsettes regnes med. Fiske som matauk regnes ikke som ervervsmessig fiske og fangst, men fisk som fiskeren selv bearbeider før den omsettes skal hensyntas ved vurderingen av om det foreligger ervervsmessig fiske og fangst.

Definisjonen innebærer videre at dersom en fartøyeier eier flere fartøy, vil alle fartøyene regnes for å drive ervervsmessig fiske dersom vedkommende fartøyeier totalt fisker og omsetter for mer enn kr 50 000. Dette kan illustreres med et eksempel hvor en person som eier to fartøy fisker og omsetter for kr 60 000 med det ene, og for kr 10 000 med det andre. I et slikt tilfelle vil fisket med begge fartøyene regnes som ervervsmessig fordi personen fisker og omsetter for over kr 50 000 uavhengig av fartøy. Dette innebærer at fartøyeier må ha ervervstillatelse for begge fartøyene.

Videre vil det alltid regnes som ervervsmessig fiske og fangst dersom det fiskes og omsettes for over kr 50 000 fra et fartøy selv om det er flere eiere og hver enkelt av dem fisker og omsetter for mindre enn kr 50 000. Dersom en av eierne i tillegg fisker fra et annet fartøy som han er 100 % eier av, men til sammen ikke fisker for over kr 50 000, vil ikke fangsten fra det andre fartøyet regnes som ervervsmessig fiske og fangst. Dette kan illustreres med følgende eksempel: Dersom fiskerne A, B og C eier 1/3 hver i fartøy X som fisker for kr 60 000, så vil aktiviteten til fartøy X være ervervsmessig fiske og fangst. Hvis fisker A i tillegg fisker for kr 20 000 med fartøy Y, så vil ikke aktiviteten til fartøy Y være ervervsmessig i og med at fisker A totalt fisker for mindre enn kr 50 000.

Fiskeri- og kystdepartementet er videre enig med Norges Fiskarlag i at inntektskravet for å stå på blad A i fiskermanntallet bør være mest mulig sammenfallende med omsetningsgrensen i havressursloven og definisjonen av ervervsmessig fiske og fangst i deltakerloven. Vi legger derfor opp til å endre manntallsforskriften slik at inntektskravet for blad A heves fra kr 37 500 til kr 50 000, etter at Kongen i Statsråd vedtar forslaget til definisjon av ervervsmessig fiske og fangst.

Da ny manntallsforskrift ble vedtatt i 2008 gikk man fra et system hvor de ulike inntektsgrensene ble fastsatt med utgangspunkt i folketrygdens grunnbeløp som indeksjusteres hvert år til et system med mer faste beløpsgrenser. Man økte samtidig alle inntektsgrensene bl.a. for å ta høyde for framtidig prisstigning, bortsett fra inntektskravet for blad A. Det kan også på denne bakgrunn være et behov for å heve inntektskravet for blad A.

Aktivitetskravet – unntak fra kravet om at fartøyeier må ha drevet ervervsmessig fiske eller fangst i minst tre av siste fem år

Gjeldende rett

Det følger av deltakerloven § 4 at ingen kan drive ervervsmessig fiske og fangst uten at det er gitt ervervstillatelse. Videre følger det av § 6 første og annet ledd at det bare kan tildeles ervervstillatelse for fartøy som er eid mer enn 50 % av aktive fiskere. Som aktiv fisker regnes den som har drevet ervervsmessig fiske eller fangst på eller med norsk fartøy i minst tre av de siste fem årene og fortsatt er knyttet til fiske- og fangststyrket. Det gjelder således både et krav om tidligere fiske og fangst (tre av siste fem år), og et krav om at vedkommende fortsatt er knyttet til fiske- og fangststyrket.

Deltakerloven § 6 tredje ledd gir Kongen myndighet til å unnta fra aktivitetskravet ved enkeltvedtak dersom næringsmessige og regionale hensyn tilsier det, og ved forskrift, herunder for fartøy under en viss størrelse.

Fiskeridepartementet har i forskrift fastsatt 18. juli 1956 gitt generell dispensasjon fra kravet om søkers tidligere aktivitet når det søkes om ervervstillatelse for fartøyer under 50 fot (15,68 meter). Forskriften ble gitt i medhold av midlertidig lov av 29. juni 1956 om eiendomsrett til fiskefartøy m.v.. Forskriften ble videreført ved vedtakelsen av den nye deltakerloven i 1999 i påvente av ny forskrift om ervervstillatelse.

En bør være oppmerksom på at denne generelle dispensasjonen bare gjelder tidligere aktivitet, dvs. kravet om å ha drevet ervervsmessig fiske og fangst i minst 3 av 5 siste år. Fartøyeier må derfor kunne anses som aktiv fisker på tidspunktet for vedtak om ervervstillatelse, og fortsette med det så lenge han skal være innehaver av ervervstillatelsen.

Høringsforslag

Direktoratet foreslo å videreføre bestemmelsen om unntak fra kravet om tidligere aktivitet for de minste fartøyene, men at grensen endres fra 15,68 meter største lengde til 15 meter største lengde. Begrunnelsen er at det gir bedre sammenheng i regelverket å operere med en grense på 15 meter som også benyttes i andre sammenhenger.

Høringsuttalelser

Norges Fiskarlag støtter forslaget om at det fortsatt gis unntak fra kravet om tidligere aktivitet for de minste fartøyene, og har ingen merknader til at grensen endres fra dagens regler på 15,68 meter største lengde til 15 meter største lengde.

Departementets vurdering

Departementet opprettholder forslaget om å videreføre regelen om at det skal gis unntak fra kravet om tidligere aktivitet for de minste fartøyene, og at grensen endres fra 15,68 meter største lengde til 15 meter største lengde.

Krav til et fartøys utrustning, egnethet og konstruksjon

Deltakerloven § 8 stiller som krav for ervervstillatelse at fartøyet er utrustet for eller egnet til å drive fiske og fangst. Ved praktiseringen av bestemmelsen la forvaltningen opprinnelig særlig vekt på om fartøyets konstruksjon og utrustning egnet seg for ervervsmessig fiske. I Ot.prp. nr.67 (1997-1998) s. 46 beskrives bestemmelsen slik:

«Bestemmelsen setter krav til et fartøys utrustning og egnethet. Det er ikke med denne bestemmelsen meningen å innføre et generelt krav i tillegg til de som følger av regler gitt for å ivareta sikkerhetsmessige hensyn. Det kan også nevnes at det i regulering av deltakelsen i det enkelte fiskeri ofte vil være bestemmelser om at fartøy skal være egnet til bruk nettopp i dette fiskeriet. Hensikten med regelen i § 8 er imidlertid å hindre at det blir gitt ervervstillatelse for fartøy som opplagt ikke er konstruert for ervervsmessig fiske, eller fartøy som ikke kan innredes eller utrustes på en slik måte at fangsten kan behandles på en tilfredsstillende måte.»

Bestemmelsen ble imidlertid endret i 2004 ved at Kongen fikk hjemmel til å fastsette nærmere regler om krav til utrustning og egnethet, herunder regler om at fartøyet ikke kan føres inn i registeret over norske fiskefartøy dersom det ikke oppfyller de krav som stilles av sjøfartsmyndighetene eller andre myndigheter. Noe av bakgrunnen for denne endringen var at flere fartøy som var bygget etter spesifikasjoner for fritidsfartøy, ble benyttet som fiskefartøy. Dette skapte en utfordring i forhold til de sikkerhetskravene som gjelder for de ulike fartøytypene. I forarbeidene til endringsbestemmelsen, Ot.prp. nr. 70 (2003-2004), forutsettes det at fiskerimyndighetene som sådan ikke vil kunne utføre teknisk kontroll med fartøyene, men at en form for kobling mellom sikkerhetskravene og kravene for ervervstillatelse for fiskefartøy vil kunne styrke kontrollen med sikkerheten.

Sikkerhetskravene til fiske- og fangstfartøy er regulert i skipssikkerhetsloven med tilhørende forskrifter. Det stilles krav om fangstsertifikat, fartøyinstruks mv. avhengig av fiskefartøyets størrelse. For fartøy over 15 meter største lengde gjelder i dag et krav om fangstsertifikat som utstedes av Sjøfartsdirektoratet, mens fartøy mellom 10,67 til 15 meter skal være utstyrt med oppdatert fartøyinstruks utstedt av godkjent verksted eller annet godkjent foretak.

For fartøy mellom 6 og 10,67 meter bygget etter 1. januar 1992 stilles det krav om nordisk godkjennelsesdokument eller byggebekreftelse, mens det for slike fartøy bygget før 1992, og for fartøy under 6 meter ikke er fastsatt krav om slik form for dokumentasjon. Visse sikkerhetskrav vil imidlertid gjelde for alle fartøy uansett lengde.

Sjøfartsmyndighetene arbeider for tiden med endringer i sikkerhetskravene for fiske- og fangstfartøy under 15 meter.

Høringsforslag

Fiskeridirektoratet foreslo å ta inn i forskriften krav om dokumentasjon på at sikkerhetskrav for fiske- og fangstfartøy er oppfylt. Dette betydde at fartøyeier ville måtte legge fram fangstsertifikat, fartøyinstruks eller annen dokumentasjon som kreves for vedkommende fartøygruppe, for at ervervstillatelse skal kunne innvilges. Forslaget skulle bidra til at bare fartøy som fyller gjeldende sikkerhetskrav for fiske- og fangstfartøy kan benyttes i ervervsmessig fiske.

Høringsuttalelser

Høringsinstansene er i hovedsak positive til forslaget.

Norges Fiskarlag slutter seg etter en helhetsvurdering til forslaget om at fartøyeier skal dokumentere at fartøyet tilfredsstillende ulike tekniske krav før det gis tillatelse til å føre fartøyet inn i merkeregisteret. Fiskarlaget mener imidlertid at dersom fartøy som allerede står i merkeregisteret skifter eier, så bør det ikke være krav om at ny dokumentasjon må legges fram for Fiskeridirektoratet for å få fartøyet inn i merkeregisteret igjen. I slike tilfeller må det forutsettes at Fiskeridirektoratet allerede har tilgang til nødvendig informasjon om de tekniske forholdene til fartøyet (sertifikater m.v.) gjennom bl.a. informasjonstilgang fra sjøfartsmyndighetene.

Norges Kystfiskarlag har ingen merknader til at det også ved eierskifte av fartøy som står i merkeregisteret kreves fremlagt dokumentasjon på at fartøyet tilfredsstiller tekniske krav som gjelder for fiskefartøy.

Sjøfartsdirektoratet er positive til forslaget som de mener vil være med på å bedre sikkerheten i fiskeflåten. Sjøfartsdirektoratet har ingen innvendinger mot at Fiskeridirektoratet innfører krav til at det skal legges frem dokumentasjon også ved eierskifte for fartøy som allerede står i merkeregisteret. Sjøfartsdirektoratet viser imidlertid til at det er mange fartøy mellom 6 og 10,67 meter største lengde som er bygget i perioden 1. januar 1992 til 1. juli 2007 som ikke har skriftlig byggebekreftelse og som vil ha vanskeligheter med å skaffe slik bekreftelse fra bygger eller importør, da bekreftelsen før forskriftsendringen ofte ble gitt muntlig. Sjøfartsdirektoratet ønsker derfor tett kontakt med Fiskeridirektoratet etter innføring av forskriften for at direktoratene sammen kan evaluere om tiltaket har ønsket virkning eller om kravet til byggebekreftelse for fartøy bygget før 1. juli 2007 vil bli for strengt på nåværende tidspunkt.

Departementets vurdering

Departementet er enig med direktoratet i at det bør kreves framleggelse av dokumentasjon på at sikkerhetskravene etter skipssikkerhetsloven med tilhørende forskrifter er oppfylt. Dette bør bidra til bedre kontroll med sikkerhetskravene, i tråd med det som er forutsatt i Ot.prp nr. 70 (2003-2004). Departementet har merket seg at forslaget synes å ha god støtte blant høringsinstansene.

Departementet foreslår således at det forskriftsfestes et krav ved søknad om ervervstillatelse om framleggelse av gyldig fartssertifikat, oppdatert fartøyinstruks eller annen dokumentasjon som kreves for vedkommende fiske- og fangstfartøy etter skipssikkerhetsloven eller forskrifter fastsatt i medhold av denne.

Dette innebærer at slik dokumentasjon må framlegges hver gang det søkes om ny ervervstillatelse, dvs. også når fartøyet skifter direkte eier, men ikke når det gjøres endringer i den bakenforliggende eiersammensetningen, jf. deltakerloven § 9. Fiskeridirektoratet vil i praksis kunne frafalle kravet om dokumentasjon ved søknad om ervervstillatelse i forbindelse med direkte eierskifte i fartøyet, dersom Sjøfartsdirektoratet ved forespørsel fra Fiskeridirektoratet kan gi nødvendige opplysninger.

For fartøy mellom 6 og 10,67 meter bygget før 1992, og for fartøy under 6 meter, stilles det ikke krav om dokumentasjon etter skipssikkerhetsloven. Slike fartøy vil derfor måtte vurderes i henhold til det generelle kravet i deltakerloven § 8.

Forskriftens krav til egnethet er ikke ment å være uttømmende for noen fartøystørrelser. Det skal fortsatt ved behandling av søknader om ervervstillatelse gjennomføres fiskerifaglige vurderinger av fartøyene i forhold til at det skal være egnet og utrustet til å drive den type fiskeri som er oppgitt i søknaden. Fartøyet skal også være egnet og utrustet til å ta vare på fangsten og bringe den til land i samsvar med krav som til enhver tid stilles med hensyn til matsikkerhet og kvalitet. Departementet foreslår imidlertid ikke på det nåværende tidspunkt detaljerte regler i denne forskriften om dette.

Tilbakekall av ervervstillatelse

Deltakerloven § 11 regulerer i hvilke tilfeller ervervstillatelse skal eller kan tilbakekalles.

Det følger av deltakerloven § 11 første ledd at ervervstillatelse *skal* tilbakekalles dersom *fartøyeier* ikke lenger oppfyller nasjonalitetskravet eller aktivitetskravet i deltakerloven. I forhold til aktivitetskravet heter det i første ledd bokstav b at ervervstillatelsen skal

tilbakekalles dersom fartøyeier ikke har drevet ervervsmessig fiske og fangst i minst tre av siste fem år på eller med norsk fiskefartøy og heller ikke er knyttet til fiske- og fangststyrket.

Deltakerloven § 11 annet ledd regulerer når ervervstillatelse *kan* tilbakekalles. Blant annet kan tillatelsen tilbakekalles dersom *fartøyet* ikke har vært benyttet i ervervsmessig fiske eller fangst en nærmere bestemt tid fastsatt av departementet i forskrift eller i ervervstillatelsen. I fjerde ledd heter det at Kongen kan gi utfyllende regler for tilbakekall av tillatelser.

Departementet har i forskrift fastsatt at ervervstillatelse kan tilbakekalles dersom et fartøy ikke lenger benyttes til ervervsmessig fiske og fangst, og det i løpet av kalenderåret samt de to foregående år ikke er registrert levering av fangst.

Høringsforslag

Direktoratet foreslo i sitt høringsnotat å endre forskriftsbestemmelsen om tilbakekall ved manglende fiskeriaktivitet hos fartøyet. Det ble foreslått at ervervstillatelse kan tilbakekalles dersom fartøyets fangstinntekt siste år er under kr 50 000. Forslaget innebærer en innskjerping dels fordi en bare ser hen til siste år, i stedet for to foregående kalenderår og inneværende år, og dels fordi en stiller krav til størrelsen på fartøyets fangstinntekt.

Høringsuttalelser

Høringsinstansene er gjennomgående enige i at det videreføres en bestemmelse om tilbakekall ved manglende fiskeriaktivitet hos fartøyet. Fiskarlaget går imidlertid imot at referanseperioden reduseres til bare ett år.

Departementets vurdering

Departementet mener at det fortsatt er behov for en bestemmelse om tilbakekall av ervervstillatelse på grunnlag av manglende aktivitet hos fartøyet, og vi merker oss at høringsinstansene gjennomgående synes å være enige i det. Vi er videre enig med Fiskarlaget i at referanseperioden bør være såpass lang at ikke korte avbrekk i fiske gir grunnlag for tilbakekall. Vi mener derfor at referanseperioden i gjeldende bestemmelse, dvs. to foregående og inneværende kalenderår, bør videreføres.

Når det gjelder kravet til fartøyets fangstinntekt, så er det naturlig å relatere den til definisjonen av ervervsmessig fiske i forskriftens § 1, dvs. kr 50 000 pr. kalenderår. Dette innebærer at fartøyet må fiske og omsette for kr 50 000 i minst ett av de relevante kalenderårene for at hjemmelen for tilbakekall ikke skal kunne komme til anvendelse.

Departementet finner videre grunn til å bemerke at definisjonen av ervervsmessig fiske og fangst i forskriftens § 1 også får betydningen for rekkevidden av deltakerloven § 11 første ledd bokstav a om tilbakekall på grunnlag av manglende aktivitet hos fartøyeier. Dette innebærer bl.a. at en ervervstillatelse skal tilbakekalles dersom fartøyeier ikke har drevet ervervsmessig fiske og fangst i minst tre av siste fem år, dvs. at vedkommende må ha hatt en årlig fangstinntekt på kr 50 000 eller mer i minst tre av de siste fem kalenderårene. Med fartøyeier forstås i denne sammenheng fysisk person som direkte eller indirekte eier fartøyet, og ikke rederiselskapet.

Saksbehandlingsgebyr

Gjeldende rett

Forvaltningsloven § 27 a gir Kongen en generell adgang til å gi forskrifter om betaling for behandling av søknader om bevillinger, tillatelser, autorisasjoner o.l. som gis av forvaltningsorgan. I Ot.prp. nr 75 (1993-1994) s. 46 er det forutsatt at saksbehandlingsgebyret ikke kan settes høyere enn de faktiske kostnadene ved behandlingen.

Forskrift 26. juni 1998 nr. 606 om gebyr for behandling av søknad om ervervstillatelse og spesiell tillatelse til å drive fiske (gebyrforskriften). I forskriftens foredrag framgår det bl.a. at *”gebyret ikke må stå i vesentlig misforhold til de utgifter som myndighetene har i forbindelse med behandling av søknaden. Det er imidlertid adgang til å kalkulere inn et rimelig beløp som skal gå til dekning av omkostninger ved kontrolltiltak med at gebyrordningen blir gjennomført på lovlig måte.”*

Det kreves i dag kr 6000 i gebyr for søknad om ervervstillatelse i forbindelse med utskifting av fartøy med konsesjon; kr 4000 i gebyr for søknad om ervervstillatelse for fartøy med konsesjon og søknad om eierendringer i slikt fartøy; kr 2000 i gebyr for søknad om ervervstillatelse for fartøy uten konsesjon og søknad om eierendringer i slikt fartøy; og kr 1000 i gebyr for søknad om forhåndstilsagn om utskiftingstillatelse med konsesjon og nytildeling av konsesjon.

Da gebyrforskriften ble fastsatt ble det bare utstedt ervervstillatelse for fartøy over 15,68 meter største lengde. Det kreves derfor i dag ikke saksbehandlingsgebyr for søknader om ervervstillatelse for fartøy under 15,68 meter.

Høringsforslag

Fiskeridirektoratet foreslo i høringsnotatet at det innføres gebyr for flere søknader enn i dag og viste til formålet med gebyrforskriften som tilsier at det kreves gebyr for alle typer søknader som krever en viss ressursbruk i forvaltningen. Forslaget må ses i sammenheng med at det siden 1998 har vært en utvikling mot at det kreves tillatelser for flere fartøytyper og i flere fiskerier uten at gebyrforskriften har tatt høyde for dette.

For eksempel kreves det i dag ervervstillatelse for fartøy under 15,68 meter største lengde som skal delta i ervervsmessig fiske og fangst. Det er også etablert andre ordninger som forutsetter søknadsbehandling i forvaltningen. Dette gjelder bl.a. søknader om strukturkvote (spesielle kvoteordninger), leiefartøy og søknader om unntak fra destruksjonskrav for fartøy som er tildelt kondemneringstilskudd eller har avgitt strukturkvote. Vi nevner også økningen i antall adgangsbegrensede fiskerier i kystfartøygruppen og dertil hørende økt saksmengde ved behandling av individuelle søknader om salg/utskifting av fartøy. Ved behandling av søknader om ervervstillatelse for fartøy med deltakeradgang vil forvaltningens ressursbruk kunne være tilnærmet lik søknad om ervervstillatelse for fartøy med konsesjon. Dette tilsier etter direktoratets mening at det bør betales saksbehandlingsgebyr for søknader om ervervstillatelser for fartøy under 15,68 meter største lengde.

Samtidig har saksbehandlingen på flere områder blitt effektivisert etter at gebyrforskriften ble vedtatt. Fiskeridirektoratet har tatt i bruk nye registre som inneholder flere opplysninger enn tidligere; det er innført elektronisk saksbehandling; det er gjennomført delegering av vedtaksmyndighet; og det er gjennomført endringer i konsesjonsregelverket som forenkler saksbehandlingen, særlig i relasjon til utskifting av fartøy. De ulike konsesjonsordningene er nå samlet i en felles forskrift med unntak av konsesjonsordningen for fiske utenfor norsk fiskerijurisdiksjon og konsesjonsordningene for sel og hval. Dette tilsier at gebyrsatsene for utskifting av fartøy med konsesjoner kan reduseres. På den annen side er det for større fartøy med konsesjoner ofte kompliserte eiersammensetninger som krever nøye gjennomgang ved behandling av søknadene, noe som igjen tilsier at gebyrsatsen for disse bør være høyere enn for fartøy uten konsesjoner.

Direktoratet foreslo på denne bakgrunn at det innføres saksbehandlingsgebyr for flere typer søknader, men at satsen reduseres for noen av dem etter en konkret vurdering av forvaltningens ressursbruk.

For søknad om ervervstillatelse for fartøy med konsesjon ble det foreslått kr 4000 i gebyr; for søknad om ervervstillatelse for fartøy med deltakeradgang ble det foreslått kr 2000 i gebyr; for søknad om ervervstillatelse for fartøy på eller over 15 meter uten konsesjon og/eller deltakeradgang ble det foreslått kr 1000 i gebyr; for søknad om ervervstillatelse for fartøy under 15 meter uten konsesjon og/eller deltakeradgang ble det foreslått kr 500 i gebyr; for søknad om forhåndstilsagn om utskiftingstillatelse ble det foreslått kr 1000 i gebyr; for søknad om tildeling av konsesjon eller deltakeradgang ble det foreslått kr 1000 i gebyr; for søknad om strukturkvoter ble det foreslått kr 1000 i gebyr; for søknad om unntak fra destruksjonskravet i strukturordningene ble det foreslått kr 1000 i gebyr; og for søknad om tillatelse til bruk av leiefartøy ble det foreslått kr 1000 i gebyr.

Høringsuttalelser

Norges Kystfiskarlag uttaler at satsene for saksbehandlingsgebyr bør videreføres som de er. Forslaget om å redusere en del av satsene for saksbehandlingsgebyr, samtidig som det foreslås at man skal betale saksbehandlingsgebyr for en rekke nye saksområder og ved søknad om ervervstillatelse for fartøy under 15 meter, vil etter Norges Kystfiskarlags vurdering falle uheldig ut for fiskerne. Norges Kystfiskarlag mener at det bør være en del av Fiskeridirektoratets oppgaver å kunne behandle en del saker uten å ta gebyr for dette. I de senere år er det kommet en rekke pålegg for fiskeflåten som har påført fiskerne store kostnader, så Fiskeridirektoratet burde ikke være med på å påføre fiskeflåten ytterligere kostnader enn de som allerede er pr. i dag.

Norges Fiskarlag viser til organisasjonens tidligere generelle anførsler om det betydelige gebyr- og avgiftsomfanget som den norske fiskeflåten er omfattet av. Selv om det også påløper arbeid knyttet til behandling av søknader mv. for den minste flåten, går Norges Fiskarlag imot forslaget om at det skal betales saksbehandlingsgebyr for samtlige søknader, uavhengig av størrelse. Dette innebærer at fartøy under 15 meter ikke innlemmes i gebyrkravet. Dersom forslaget likevel opprettholdes, må gebyrsatsene i større grad differensieres ut fra fartøyets størrelse.

Departementets vurdering

Fiskeri- og kystdepartementet er enig med Fiskeridirektoratet i at det er behov for å utvide kretsen av søknader som det kreves gebyr for. Gjeldende gebyrforskrift tar på ingen måte høyde for utviklingen mot flere adgangsbegrensninger i fiskeriene med dertil hørende søknader. Departementet mener at det for alle fartøygrupper bør betales gebyr som reflekterer ressursbruken i forvaltningen.

Fiskeri- og kystdepartementet vil imidlertid foreslå delvis å imøtekomme høringsuttalelsene fra Fiskarlaget og Kystfiskarlaget ved å redusere satsene for fartøy under 15 meter i forhold til høringsforslaget. For fartøy under 15 meter med konsesjon foreslås gebyret redusert fra kr 4000 i høringsforslaget til kr 1000; og for fartøy under 15 meter med deltakeradgang foreslås gebyret redusert fra kr 2000 til kr 1000. For fartøy over 15 meter uten konsesjon foreslås det et gebyr på kr 2000, som innebærer en videreføring av dagens sats for fartøy over 15,68 meter. For fartøy over 15 meter med deltakeradgang er dette i tråd med høringsforslaget, mens det for fartøy over 15 meter uten konsesjon eller deltakeradgang innebærer en økning av gebyret i forhold til høringsforslaget, fra kr 1000 til kr 2000.

Merkeregisteret – registrering av fartøyets hjemkommune

Gjeldende rett

Fartøyet skal registreres i den kommune fartøyeier er bosatt. Dersom direkte eier av fartøyet er en fysisk person eller et enkeltmannsforetak er dette uproblematisk. Fiskeridirektoratet opplyser videre at dersom fartøyeier er en annen type foretak enn enkeltmannsforetak, skal fartøyet registreres i kommunen der foretaket har forretningsadresse eller postadresse dersom minst en av medeierne er bosatt der.

Høringsforslag

I høringsnotatet ble det foreslått at fartøyet registreres der fartøyeier har sitt bosted. Det ble videre foreslått at fartøyet registreres på fartøyeiers forretningsadresse dersom fartøyeier er et foretak, men at fartøyet i slike tilfeller også kan registreres i det merkedistrikt hvor majoriteten har sitt bosted. Fiskeridirektoratet begrunnet dette med et ønske om at fartøyets registreringsmerke skal reflektere hjemstedet til majoriteten av eierne for fartøy med deltakeradgang i fiskerier med fylkesbinding.

Høringsuttalelser

Norges Fiskarlag mener at fartøyet skal registreres der foretaket har sin forretningsadresse, dvs. der foretaket er fysisk å treffe.

Departementets vurdering

Departementet er enig med Fiskeridirektoratet i at fartøyet bør registreres der fartøyeier er bosatt. Dersom fartøyeier er et foretak bør fartøyet registreres der foretaket har sin forretningsadresse. Departementet mener derimot at det ikke bør ha betydning hvor majoritetsseier har sitt bosted dersom direkte eier er et foretak med forretningsadresse i annen kommune eller fylke. En slik regel vil etter departementets mening gjøre det unødig komplisert å fastsette registreringskommune.

Det er riktig som direktoratet påpeker at majoritetsseiers bosted har betydning i forhold til reglene om fylkesbinding ved kjøp og salg av fartøy med deltakeradgang i enkelte fiskerier. Vi kan imidlertid ikke se at dette er noe tungtveiende argument for å registrere fartøyet et annet sted enn rederiets forretningsadresse. Det følger direkte av deltakerforskriftens bestemmelse om fylkesbinding at det er bostedet til bakenforliggende fartøyeier, slik det er registrert i fiskermanntallet, som er avgjørende i forhold til regelen om fylkesbinding. I denne sammenheng har ikke rederiets forretningsadresse noen direkte betydning.

Departementet foreslår derfor at fartøyet skal merkeregistreres i samme kommune som fartøyeiende foretak har sin forretningsadresse.

ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER

Forslaget vil ikke få store økonomiske eller administrative konsekvenser verken for næring eller forvaltning, men noen av de foreslåtte endringene vil kunne få en viss betydning.

Forslaget innebærer at reglene i flere forskrifter samles i en ny felles forskrift, samtidig som praksis under deltakerloven til en viss grad forskriftsfestes. Dette innebærer en forenkling og modernisering av gjeldende regelverk, som samtidig vil bli lettere tilgjengelig for næringen.

Forslaget innebærer videre at reglene om søknadsprosedyre for ulike fisketillatelse samordnes, noe som vil innebære en forenkling både for forvaltning og næring. Dette bør også ses i sammenheng med Fiskeridirektoratets arbeid med å utforme et felles elektronisk søknadsskjema for ulike typer fisketillatelse, som i betydelig grad bør lette søknadsarbeidet for næringen.

Nye krav til å fremlegge dokumentasjon om det enkelte fartøy som det søkes ervervstillatelse for vil kunne medføre noe merarbeid for forvaltning og næring. For næringen vil imidlertid dette merarbeidet ikke være særlig belastende dersom dokumentasjonen allerede foreligger, slik de ulike forskriftene om sikkerhetskrav mv. for fiskefartøy krever.

Dokumentasjonskravene vil samtidig tilrettelegge for en bedre samordning innad i forvaltningen av krav til egnethet og sikkerhet for fiskefartøy, som også vil være gunstig for næringen. Det understrekes av dokumentasjonskravene ikke innebærer noen endringer i

Sjøfartsdirektoratets rolle som godkjenningsorgan når det gjelder krav til sikkerhet for fiskefartøy.

De foreslåtte endringene i saksbehandlingsgebyrene innebærer at gebyrene i større grad dimensjoneres ut fra forvaltningens ressursbruk, i tråd med formålet til gebyrforskriften. Endringene innebærer en belastning for næringen ved at det innføres gebyr for noen søknader som ennå ikke var aktuelle da gebyrforskriften ble vedtatt, men også en fordel for næringen ved at flere gebyrer reduseres som en følge av at forvaltningen over tid har effektivisert sin saksbehandling.

Fiskeri- og kystdepartementet

t i l r å r :

at forskrift om ervervstillatelse, registrering og merking av fiskefartøy, gebyr og avgift mv. fastsettes i samsvar med vedlagte forslag.

Forskrift om ervervstillatelse, registrering og merking av fiskefartøy mv. (ervervstillatelsesforskriften)

Fastsatt ved kongelig resolusjon2012 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) §§ 3, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 20, 21, 22, 24, 25 og 30, lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressursloven) § 14 og lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet.

Kapittel I. Definisjon av ervervsmessig fiske og fangst

§ 1 Definisjon av ervervsmessig fiske og fangst i deltakerlovens forstand

Det foreligger ervervsmessig fiske og fangst i deltakerlovens forstand dersom en person eller et foretak fisker og omsetter fangst for mer enn kr 50 000 i løpet av et kalenderår, jf. deltakerloven § 3 tredje ledd. Det foreligger også ervervsmessig fiske og fangst dersom det omsettes for mer enn kr 50 000 av fangst tatt med ett og samme fartøy i løpet av et kalenderår, selv om verken enkeltpersoner eller enkeltforetaker med eierinteresser i fartøyet omsetter for mer enn kr 50 000.

Første ledd er ikke til hinder for at en person kan anses for å oppfylle kravet om å ha drevet ervervsmessig fiske eller fangst på norsk fartøy i minst tre av de siste fem årene i kraft av å ha arbeidet om bord selv om vedkommende ikke har direkte eller indirekte eierinteresser i fartøyet.

Kapittel II. Vilkår for tildeling og tilbakekall av ervervstillatelse

§ 2 Unntak fra kravet om fartøyeiers tidligere aktivitet i fiske

Kravet om tidligere aktivitet i deltakerloven § 6 første og annet ledd gjelder ikke ved tildeling av ervervstillatelse for fartøy under 15 meter største lengde, jf. deltakerloven § 6 tredje ledd annet punktum.

§ 3 Krav til fartøy

Søknad om ervervstillatelse skal avslås i medhold av deltakerloven § 8 dersom det ikke legges fram gyldig fartssertifikat for fiske- og fangstfartøy, oppdatert fartøyinstruks, godkjennelsesdokument, byggebekreftelse eller annen dokumentasjon som kreves for vedkommende fiske- og fangstfartøy i eller i medhold av lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven).

§ 4 Tilbakekall ved manglende fiskeriaktivitet med fartøyet

Ervervstillatelse kan tilbakekalles i medhold av deltakerloven § 11 annet ledd bokstav a dersom fartøyet ikke har vært benyttet i ervervsmessig fiske og fangst i løpet av inneværende kalenderår eller to foregående år.

Kapittel III. Behandling av fisketillatelser ved konkurs, tvangssalg m.v.

§ 5 Utskiftning og salg for fortsatt drift

En søknad om utskiftning eller salg for fortsatt drift av et fiskefartøy skal avslås dersom søknaden blir behandlet etter at en begjæring om tvangsdekning i fartøyet er forkynt for saksøkte i henhold til lov av 26. juni 1992 nr 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring (tvangsfullbyrdelsesloven) § 11-7 første ledd. Det samme gjelder når det er avsagt kjennelse om åpning av konkurs hos fartøyeier, eller kjennelse om midlertidig forføyning med forbud mot utskiftning eller salg av fartøyet for fortsatt drift.

§ 6 Behandling av fisketillatelsene ved realisering av panterett i fiskefartøyet

Dersom panthaver overtar det pantsatte fartøyet for å oppnå dekning utenfor tvangsfullbyrdelse, skal panthaver straks sende melding til Fiskeridirektoratet om at han ønsker å opprettholde driften av fartøyet. Etter at Fiskeridirektoratet har mottatt slik melding gis panthaver midlertidig ervervstillatelse og konsesjon eller deltakeradgang i inntil tre måneder.

De midlertidige tillatelsene kan fornyes med inntil en måned av gangen, dersom dette er nødvendig på bakgrunn av situasjonen i markedet, næringen eller andre særlige grunner. Dersom fiskefartøyet ikke er videresolgt innen utløpet av den perioden tillatelsene omfatter, slettes fartøyet fra merkeregisteret og tillatelsene bortfaller.

§ 7 Behandling av fisketillatelsene ved åpning av konkurs

Ved åpning av konkurs trer konkursboet inn i debitors rettigheter og plikter etter fisketillatelsene. Konkursboet skal straks sende melding til Fiskeridirektoratet om det ønsker å opprettholde driften av fartøyet. Etter at Fiskeridirektoratet har mottatt slik melding gis konkursboet midlertidig ervervstillatelse og konsesjon eller deltakeradgang i inntil tre måneder.

De midlertidige tillatelsene kan fornyes med inntil tre måneder av gangen, dersom dette er nødvendig på bakgrunn av situasjonen i markedet, næringen eller andre særlige grunner.

Dersom fiskefartøyet ikke er videresolgt innen utløpet av tillatelsene, slettes fartøyet fra merkeregisteret og tillatelsene bortfaller.

§ 8 Salg av fartøy ved tvangssalg og konkurs

Ved salg av fartøyet i forbindelse med konkurs eller tvangssalg, forhåndsbehandler Fiskeridirektoratet eller Fiskeridirektoratets regionkontor aktuelle kjøperes søknader om fisketillatelser og kan på bakgrunn av dette gi forhåndstilsagn om tildeling.

Hvis et fiskefartøy blir solgt på auksjon eller ved medhjelpersalg må ikke bud stadfestes før det foreligger forhåndstilsagn om tildeling av fisketillatelser fra fiskerimyndighetene. Banker eller andre kredittinstitusjoner med panterett i fartøyet kan likevel få stadfestet sitt bud uten slikt forhåndstilsagn for å redde sine fordringer. Reglene i § 6 gjelder tilsvarende.

Kapittel IV. Søknad om ervervstillatelse m.v. og saksbehandlingsgebyr

§ 9 Søknad om ervervstillatelse m.v.

Søknad om ervervstillatelse, spesiell tillatelse og årlig deltakeradgang samt søknader om spesielle kvoteordninger skal fremmes på fastsatt skjema og sendes Fiskeridirektoratet.

Søknaden skal inneholde følgende opplysninger:

- a) identifikasjon av fartøyeier, herunder fødselsnummer eller organisasjonsnummer
- b) Dersom fartøyeier er et foretak, eventuelt foretak under stiftelse, skal samtlige eiere i foretaket oppgis. Dersom disse også er foretak, skal deres eiere også oppgis osv.
- c) Fartøyets driftsgrunnlag og hvilke former for fiske eller fangst det søkes om tillatelse til å delta i,
- d) opplysninger om fartøyets nåværende eller tidligere fiskerimerke, kjenningssignal, største lengde, bredde, bruttotonnasje og lasteromsvolum samt IMO-nummer dersom fartøyet er tildelt slikt,
- e) dokumentasjon på at saksbehandlingsgebyr er betalt, jf. §§ 3 og 4,

- f) dersom søknaden innebærer en reduksjon av fartøyets driftsgrunnlag skal det vedlegges bekreftelse fra eventuell panthaver om at denne er kjent med søknaden,

Dersom det ikke vedlegges dokumentasjon som nevnt i annet ledd bokstav f), skal fiskerimyndighetene varsle panthaver og stille behandlingen av søknaden i bero i inntil fire uker. Det samme gjelder dersom det fremgår av bekreftelsen at panthaver har innsigelser mot slik søknad.

Fiskeridirektoratet kan stille krav om andre opplysninger, herunder dokumentasjon om fartøyet.

§ 10 Saksbehandlingsgebyr

For behandling av søknader som nevnt i § 9 samt for behandling av søknad om leiefartøy skal det betales gebyr til statskassen.

Gebyret skal være innbetalt til Fiskeridirektoratet før søknaden tas under behandling. Dokumentasjon på at gebyret er betalt skal vedlegges søknaden.

Dersom gebyret ikke er innbetalt, eller dersom det er betalt inn for lite i gebyr, skal søknaden stilles i bero inntil korrekt beløp er innbetalt.

Dersom søknaden trekkes før behandling av søknaden er startet, kan halve saksbehandlingsgebyret tilbakebetales.

§ 11 Gebyrsatsene

For søknad om ervervstillatelse, herunder eierendring, for fartøy på eller over 15 meter største lengde med spesiell tillatelse betales kr 4000 i gebyr.

For søknad om ervervstillatelse, herunder eierendring, for fartøy på eller over 15 meter største lengde uten spesiell tillatelse betales kr 2000 i gebyr.

For søknad om ervervstillatelse, herunder eierendring, for fartøy under 15 meter største lengde med spesiell tillatelse og/eller med årlig deltakeradgang betales kr 1000 i gebyr.

For søknad om ervervstillatelse, herunder eierendring, for fartøy under 15 meter uten spesiell tillatelse eller årlig deltakeradgang betales kr 500 i gebyr.

For søknad om forhåndstilsagn om utskiftningsstillatelse betales kr 1000 i gebyr.

For søknad om tildeling av spesiell tillatelse samt søknad om årlig deltakeradgang betales kr 1000 i gebyr.

For søknad om spesielle kvoteordninger for kystfiskeflåten og havfiskeflåten i medhold av havressursloven § 14 betales kr 1000 i gebyr pr. mottakende fartøy.

For søknad om unntak fra kondemneringskravet ved bruk av strukturordninger eller liknende betales kr 1000 i gebyr.

For søknad om tillatelse til å benytte leiefartøy betales kr 1000 i gebyr.

Kapittel V Register over merkepliktige norske fiskefartøy (merkeregister)

§ 12 Registrering

Fartøy som det er gitt ervervstillatelse for og som skal nyttes til ervervsmessig fiske og fangst skal føres inn i registeret over norske fiskefartøy (merkeregisteret) når vilkårene for dette foreligger. Registeret skal være elektronisk og føres av Fiskeridirektoratet.

Nødvendige søknader må være fremmet og innvilget og endringer må være dokumentert gjennomført før de nye opplysningene kan føres inn i registeret.

Fartøy skal slettes fra registeret dersom ervervstillatelsen faller bort, dersom ervervstillatelsen tilbakekalles eller dersom fartøyeier selv ber om at fartøyet skal slettes.

§ 13 Registerets innhold

Registeret skal inneholde følgende opplysninger om fartøyet: Fiskerimerke (fylke, løpenummer og kommune), kjenningssignal, navn, elektronisk identitetsnummer tildelt av Fiskeridirektoratet, IMO-nummer, største lengde, lengde L, bredde, bruttotonnasje, byggeår, ombyggingsår, skrogmateriale, motorens byggeår, motorkraft samt dato på målebrev/identitetsbevis.

Registeret skal inneholde følgende opplysninger om fartøyets eiere og medeiere: Foretaksnummer, fødselsnummer, fullt navn, forretningsadresse, bostedsadresse og postadresse.

Registeret skal også inneholde opplysninger om hvilke spesielle tillatelser (konsesjoner), årlige deltakeradganger og spesielle kvoteordninger som til enhver tid er tildelt den enkelte fartøyeier for det enkelte fartøyet.

§ 14 Fartøyeiers ansvar og plikter

Eier av et fartøy som skal nyttes til ervervsmessig fiske, har ansvar for å melde fartøyet inn i registeret når ervervstillatelse er gitt og vilkårene i ervervstillatelsen er oppfylt. Fartøyeier har plikt til å melde enhver endring med hensyn til salg av fartøyet, eierending, flytting, ombygging, skifte av motor, forlis m.v. Dersom fartøyet selges eller ikke lenger skal nyttes til ervervsmessig fiske, plikter selger/eier å gi melding om at fartøyet skal slettes fra registeret.

Eier av fartøy plikter å gi Fiskeridirektoratet alle opplysninger som er nødvendige for å registrere fartøyet i henhold til denne forskriften, og alle opplysninger som er nødvendige for å avgjøre om registreringsplikt foreligger.

Melding om innføring i registeret og melding om endring sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratet. Skjemaet skal inneholde de opplysninger som er nødvendig for registreringen og skal dateres og underskrives av fartøyeier eller den han bemyndiger for å bekrefte at de gitte opplysningene er korrekte.

§ 15 Innmelding og registrering

Et fartøy kan ikke registreres i merkeregisteret før vilkårene i ervervstillatelsen er oppfylt.

Fartøyet føres inn i det merkedistrikt der fartøyeier har sitt bosted. Dersom fartøyets direkte eier er et foretak skal fartøyet føres inn i det merkedistrikt der foretaket har forretningsadresse.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfelle dispensere fra bestemmelsene i annet ledd.

Fartøy fra distrikt som det ikke er fastsatt distriktsmerker for, skal registreres i nærmeste kommune som har fått fastsatt distriktsmerke.

Registreringsplikten omfatter også fartøyets hjelpefartøy.

Fiskeridirektoratet tildeler fartøyet et merke som består av distriktsmerke og et løpenummer. Distriktsmerkene fastsettes av departementet og skal bestå av bokstaver som betegner fylke og kommune.

Hjelpefartøy tildeles samme fiskerimerke som hovedfartøyet, med tillegg av et tall som angir rekkefølgen av fartøyets hjelpefartøy.

§ 16 Bekreftelse på tildelt fiskerimerke og innføring i merkeregisteret

Ved innmelding av et fartøy i registeret utsteder Fiskeridirektoratet en bekreftelse på tildelt fiskerimerke for det aktuelle fartøyet.

Når fartøyet er ført inn i merkeregisteret sender Fiskeridirektoratet en bekreftelse til fartøyets eier om at fartøyet er ført inn i merkeregisteret og hvilke opplysninger som er registrert. Kopi av denne bekreftelsen skal oppbevares om bord i fartøyet.

§ 17 Kontroll

Fiskeridirektoratet kan kontrollere at de opplysningene som er gitt til Fiskeridirektoratet til enhver tid er korrekte. Ved kontroll kan Fiskeridirektoratet benytte seg av opplysninger i andre offentlige registre eller opplysninger gitt til andre offentlige etater. Fiskeridirektoratet kan også til enhver tid be om å få forelagt og få bekreftet opplysninger. Fiskeridirektoratet kan også foreta fysisk kontroll av fartøy og fysisk kontroll om bord i fartøy som står i merkeregisteret eller søkes innført i der.

§ 18 Gebyr ved innmelding i merkeregisteret

Ved innmelding av fartøy i registeret skal det betales et registreringsgebyr til statskassen.

Registreringsgebyr skal være betalt til Fiskeridirektoratet før registrering i registeret foretas. Dokumentasjon for betalt gebyr skal vedlegges skjemaet som sendes inn ved innmelding av fartøyet i registeret.

Registreringsgebyr skal ikke betales ved tildeling av nytt fiskerimerke i forbindelse med flytting eller ved endring av kommunegrenser.

For fartøy under 15 meter største lengde er gebyret kr 2000, for fartøy f.o.m. 15 meter største lengde til 28 meter største lengde er gebyret kr 4000, og fartøy f.o.m. 28 meter største lengde er gebyret kr 6000.

§ 19 Årlig avgift for å stå i merkeregisteret

Det betales en årlig avgift til statskassen så lenge fartøyet står i merkeregisteret.

Den som står registrert som fartøyets eier i merkeregisteret er ansvarlig for betaling av den årlige avgiften. Ved overdragelse av fartøyet til ny eier som får tillatelse til å innføre fartøyet i merkeregisteret, er den nye eieren solidarisk ansvarlig med tidligere eier for betaling av årlig avgift.

Den årlige avgiften er kr 1250 for fartøy under 15 meter største lengde, kr 2500 for fartøy f.o.m. 15 meter til 28 meter, og kr 3500 for fartøy f.o.m. 28 meter.

§ 20 Betaling av årlig avgift

Årlig avgift for det enkelte fartøy må være innbetalt innen 15. mars hvert år, og gjelder for det angjeldende år. Påkrav fra Fiskeridirektoratet gis med minimum 1 måneds betalingsfrist.

Ved innmelding av fartøy til merkeregisteret skal den årlige avgiften betales før fartøyet kan føres inn i registeret, med mindre den allerede er betalt av tidligere eier. Ved innmelding av fartøy før 15. mars betales den årlige avgiften ved innmelding uavhengig av forfallsdato i første ledd.

Den årlige avgiften er tvangsgrunnlag for utlegg hos enhver som i henhold til bestemmelsene i denne forskrift er ansvarlig for betaling av slik avgift.

§ 21 Frafall av krav om betaling av årlig avgift

For fartøy som slettes i merkeregisteret innen 15. mars det enkelte år og som det ikke er levert fangst med det aktuelle året, kan Fiskeridirektoratet fatte vedtak om at ilagt årlig avgift frafalles for det angjeldende år.

Kapittel VI Merking av fartøy som er tildelt fiskerimerke

§ 22 Fiskerimerke

Fiskerimerket består av bokstaver som betegner fylke, et løpenummer samt bokstaver som betegner kommune. Fylkes- og kommunebokstavene for de enkelte merkedistrikt fastsettes av departementet.

Det tildelte fiskerimerke skal påføres godt synlig og tydelig på hver side av fartøyets forskip. I tillegg kan fiskerimerket også påføres godt synlig på hver side av styrehus eller rigg.

Det er forbudt å fjerne, forandre, tildekke eller skjule de påmalte fiskerimerker.

Merkeregistrerte fartøy må ikke føre navn, bokstaver eller tall som strider mot denne forskrift eller annen gjeldende lovgivning.

Eier av fartøy som slettes fra registeret må samtidig med at fartøyet slettes fjerne fiskerimerket på fartøyet. Likeledes skal fiskerimerket fjernes fra fartøyets tilhørende hjelp fartøy og redskap. Fartøy som ikke er registrert i registeret kan ikke ha fiskerimerke på fartøyet.

Fartøyets eier plikter å sørge for at fiskerimerket er korrekt malt på fartøyet og har ansvar for at det til enhver tid holdes ved like i klar og tydelig stand. Fartøyets eier plikter likeledes å påse at fiskerimerket fjernes fra fartøyet når fartøyet slettes fra merkeregisteret.

§ 23 Plassering, størrelse og farge på fiskerimerket

Merket skal settes så høyt oppe som mulig på begge sider av forskipet, med unntak av det foreskrevne tilleggstill for hjelp fartøy som settes på begge sider i nærheten av akterstavnen.

Alle merker skal males klart og tydelig med hvit maling på svart bunn eller svart maling på hvit bunn.

Bokstavene i merket plasseres slik at fylkesbokstavene står foran og kommunebokstaven(e) står etter nummertallet.

Hvor merket ikke kan males og sees tydelig på grunn av ujevnheter i skipssiden skal disse jevnes ut. Merket skal plasseres på mest mulig loddrett flate.

For fartøy på eller over 15 meter største lengde (klasse 1) skal fiskerimerket og bunnfargen oppfylle følgende krav:

- a) Bunnfargen skal være 65 cm, og lengden skal være slik at den rekker en bokstavbredde (27 cm) foran første og etter siste bokstav

- b) Høyden av bokstaver og tall skal være 45 cm
- c) Bredden av bokstaver og tall skal være 27 cm. For bokstaven I og tallet 1 skal likevel bredden være 6 cm, og for bokstaven M skal den være 36 cm.
- d) Tykkelsen av bokstaver og tall (fargebredden) skal være 6 cm
- e) Avstanden mellom bokstaver innbyrdes og mellom tall innbyrdes skal være den dobbelte (12 cm) av bokstavens tykkelse (fargebredde)
- f) Mellom bokstaver og tall skal det tas inn en firkant som skilletegn. Denne firkant skal ha samme høyde og bredde som bokstavtykkelsen (6 cm), og avstanden til firkanten fra det foregående og etterfølgende siffer skal være det dobbelte (12 cm) av bokstavtykkelsen.

For fartøy på eller over 9 meter største lengde, men under 15 meter største lengde (klasse 2) skal fiskerimerket og bunnfargen oppfylle følgende krav:

- a) Bunnfargen skal være 37 cm høy og lengden skal være slik at den rekker en bokstavbredde (15 cm) foran første og etter siste bokstav. Bunnfargen, der båtnummeret settes, skal rekke en halv bokstavbredde foran og etter nummeret.
- b) Høyden av bokstaver og tall skal være 25 cm
- c) Bredden av bokstaver og tall skal være 15 cm. For bokstaven I og tallet 1 skal likevel bredden være 4 cm, og for bokstaven M skal den være 20 cm.
- d) Tykkelsen av bokstaver og tall (fargebredden) skal være 4 cm.
- e) Avstanden mellom bokstaver innbyrdes og mellom tall innbyrdes skal være den dobbelte (8 cm) av bokstavens tykkelse (fargebredde).
- f) Mellom bokstaver og tall skal det tas inn en firkant som skilletegn. Denne firkant skal ha samme høyde og bredde som bokstavtykkelsen (4 cm), og avstanden til firkanten fra det foregående og etterfølgende siffer skal være det dobbelte (8 cm) av bokstavtykkelsen

For fartøy på eller under 9 meter største lengde (klasse 3) skal fiskerimerket og bunnfargen oppfylle følgende krav

- a) Bunnfargen skal være 23 cm høy og lengden skal være slik at den rekker en bokstavbredde (9 cm) foran første og etter siste bokstav
- b) Høyden av bokstaver og tall skal være 15 cm
- c) Bredden av bokstaver og tall skal være 9 cm. For bokstaven I og tallet 1 skal likevel bredden være 2,5 cm, og for bokstaven M skal den være 12 cm.
- d) Tykkelsen av bokstaver og tall (fargebredden) skal være 2,5 cm
- e) Avstanden mellom bokstaver innbyrdes og mellom tall innbyrdes skal være det dobbelte (5 cm) av bokstavens tykkelse (fargebredde).
- f) Mellom bokstaver og tall skal anbringes en firkant som skilletegn. Denne firkant skal ha samme høyde og bredde som bokstavtykkelsen (2,5 cm), og avstanden til firkanten fra det foregående og etterfølgende siffer skal være det dobbelte (5 cm) av bokstavtykkelsen.

Tilleggstallets størrelse for hjelpefartøy skal være av klasse 2.

§ 24 Fiskerimerke ved salg av fartøy, endring av kommunegrenser m.v.

Føres fartøyet ved flytting, salg eller annen overdragelse til nytt merkedistrikt, skal melding om dette straks sendes til Fiskeridirektoratet på fastsatt skjema.

Skifter fartøyet eier innen samme merkedistrikt eller fartøyets eier flytter innen samme merkedistrikt, beholder fartøyet sitt distriktsmerke, med mindre annet blir bestemt av Fiskeridirektoratet.

For det tilfellet at det blir endring i fylkes- eller kommunegrenser, kan Fiskeridirektoratet bestemme at fartøyene i disse distriktene blir tildelt nye registreringsnummer og blir ommerket. Fartøyet beholder sitt gamle merke inntil det nye er påført.

Et tidligere benyttet fiskerinumner kan ikke nyttes igjen før to år etter at det har gått ut av bruk.

Fartøyeier er ansvarlig for påføring av og betaling for fartøyets fiskerimerke.

Kap. IX. Avsluttende bestemmelser

§ 25 Vedtaksmyndighet

Myndigheten som er lagt til Fiskeridirektoratet etter denne forskrift kan delegeres til Fiskeridirektoratets regionkontor.

Når myndigheten er lagt til Fiskeridirektoratets regionkontor er Fiskeridirektoratet klageinstans.

§ 26 Bemyndigelse

Departementet kan endre denne forskriften og fastsette instruks for føring av merkeregisteret.

§ 27 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2013.

Fra samme tid oppheves:

1. Lov 5. desember 1917 nr 01 om registrering og merking av fiskefartøyer.
2. Forskrift 22. februar 1950 nr 01 om merking av fiske og fangsfarkoster.
3. Forskrifter 18. juli 1956 nr 01 om eiendomsrett til fiskefartøyer.
4. Forskrift 23. desember 1985 nr 2301 om gebyr ved innføring av fartøy i registeret over norske fiskefartøy (merkeregisteret) og om årlig avgift så lenge fartøyet står i merkeregisteret.
5. Forskrift 26. juni 1998 nr 606 om gebyr for behandling av søknad om ervervstillatelse og spesiell tillatelse til å drive fiske.
6. Forskrift av 21. september 2001 om tilbakekall av ervervstillatelse m.v. for fartøy som ikke nyttes til ervervsmessig fiske og fangst
7. Forskrift av 28. september 2007 om behandling av fisketillatelser ved konkurs, tvangssalg m.v.

Fra samme tid gjøres det med hjemmel i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) §§ 7, 11-16 og 38 følgende endringer i forskrift 30. juli 1992 nr. 593 om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister:

§ 7 niende ledd (endret) skal lyde:

For skip som omfattes av *lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) kapittel V om registrering og merking av fiskefartøy*, skal kopi av bekreftelse på tildelt fiskerimerke følge. Er skipet under 7 m og det ikke omfattes av *deltakerloven kapittel V*, må eieren, for å få skipet registrert, avgi skriftlig forsikring om at skipet skal brukes utelukkende eller hovedsakelig i næringsvirksomhet, med angivelse av virksomhetens art, jf. sjølovens § 11 tredje ledd.